

Latvijas Republikas Senāts

LĒMUMS

Rīgā 2026. gada 14. jūlijā

Senāts šādā sastāvā: senatori Sandra Kaija, Māris Leja, Inese Laura Zemīte,

iepazīnies ar apsūdzētā /Persona A/ (/Persona A/) kasācijas sūdzību par Latgales apgabaltiesas 2026. gada 4. februāra spriedumu, atzīst, ka ir pamats atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību.

Apsūdzētais /Persona A/ kasācijas sūdzībā lūdz atcelt apelācijas instances tiesas spriedumu daļā par viņam noteikto sodu un nosūtīt lietu jaunai izskatīšanai šajā daļā.

Pamatojot savu lūgumu, apsūdzētais norādījis, ka apelācijas instances tiesa: 1) nepamatoti atzinusi, ka pirmās instances tiesa nesamērīgi lielu nozīmi piešķirusi apsūdzētā personību raksturojošām ziņām, neizvērtējot visus sodu ietekmējošos apstākļus; 2) nosakot bargāku soda mēru, nav konstatējusi nevienu jaunu sodu ietekmējošo apstākli; 3) faktu, ka noziedzīgam nodarījumam nav gadījuma raksturs, nepamatoti atzinusi par sodu ietekmējošu apstākli.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 573.¹ panta pirmo daļu tiesa atsakās ierosināt kasācijas tiesvedību, ja kasācijas sūdzība vai protests neatbilst šā likuma 569., 571., 572. pantā un 573. panta pirmajā daļā minētajām prasībām.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 569. panta pirmajai daļai pārsūdzēšana kasācijas kārtībā ir rakstveida kasācijas protesta vai sūdzības iesniegšana Augstākajā tiesā par tāda apelācijas instances tiesas nolēmuma tiesiskumu, kurš vēl nav stājies spēkā, nolūkā panākt tā atcelšanu pilnībā vai kādā tā daļā vai arī tā grozīšanu juridisku iemeslu dēļ. Šī panta trešā daļa noteic, ka kasācijas instances tiesa pierādījumus lietā no jauna neizvērtē.

Pretēji apsūdzētā kasācijas sūdzībā paustajām norādēm apelācijas instances tiesa ir izvērtējusi ar pirmās instances tiesas spriedumu /Persona A/ noteikto sodu, kā arī apelācijas protesta argumentus. Apelācijas instances tiesa atzinusi, ka pirmās instances tiesa, nosakot sodu par Krimināllikuma 15. panta ceturtajā daļā un 285.¹ panta trešajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, lai arī ir ņēmusi vērā /Persona A/ personību raksturojošās ziņas un citus sodu ietekmējošos apstākļus, tomēr nepietiekami novērtējusi noziedzīgā nodarījuma raksturu, proti, ka apsūdzētie personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās mēģināja nodrošināt iespēju nelikumīgi uzturēties Latvijas Republikā 13 personām, kuru skaits vairāk nekā divas reizes pārsniedz to personu skaitu, kas Krimināllikuma izpratnē atzīstams par lielu. Apelācijas instances tiesa, individualizējot sodu, atzinusi, ka šis apstāklis liecina par apsūdzētā darbību paaugstinātu kaitīgumu un augstāku apdraudējuma pakāpi valsts drošībai salīdzinājumā ar citiem līdzīga rakstura noziedzīgiem nodarījumiem. Tāpat apelācijas instances tiesa, vērtējot

noziedzīgā nodarījuma raksturu, ņemusi vērā to, ka noziedzīgais nodarījums ir bijis rūpīgi izplānots, apsūdzētais nolūkā nodarīt kaitējumu Latvijas valsts pārvaldes kārtībai un iekšējai drošībai speciāli ieradies Latvijas Republikā no citas Eiropas Savienības dalībvalsts, lai, izdarot noziedzīgo nodarījumu, atbalstītu Latvijai nedraudzīgo valstu veiktās hibrīdoperācijas.

Turklāt Senāts jau agrāk ir norādījis, ka apelācijas instances tiesa ir tiesīga sniegt citādu – no pirmās instances tiesas atšķirīgu – pierādījumu novērtējumu un izdarīt citādus atzinumus arī tajā gadījumā, ja papildu pierādījumi apelācijas instances tiesā nav iegūti (*Senāta 2024. gada 15. februāra lēmuma lietā Nr. SKK-6/2024, [ECLI:LV:AT:2024:0215.11120047317.16.L](#), 9.2. punkts*).

Ievērojot minēto, Senāts konstatē, ka apsūdzētā kasācijas sūdzības argumenti faktiski pauž sūdzības iesniedzēja neapmierinātību ar tiem secinājumiem, kādus izdarījusi apelācijas instances tiesa, izvērtējot sodu ietekmējošos apstākļus, un vērsti uz to, lai panāktu apelācijas instances tiesas nolēmuma atcelšanu nevis juridisku, bet faktisku iemeslu dēļ, kas ir pretrunā ar Kriminālprocesa likuma 569. panta pirmo daļu.

Minētais ir pamats atteikumam ierosināt kasācijas tiesvedību saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 573.¹ panta pirmo daļu.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 573. panta trešo un piekto daļu, 573.¹ panta pirmo daļu, Senāts

nolēma

atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību.

Lēmums nav pārsūdzams.

S. Kaija M. Leja I. L. Zemīte